

γαμώ

γαμώ κ. **γαμάω**, ρ. [*<αρχ. γαμέω -ῶ (= νυμφεύομαι). Η σημερινή σημασία μτγν.*], γαμώ. **1.** καταστρέφω: «πριν ένα μήνα πήρε ένα αυτοκίνητο και το γάμησε». **2α.** στην προστακτ. **γαμήσου!** υβριστική έκφραση σε άτομο που μας ενοχλεί υπερβολικά με λόγια ή έργα: «γαμήσου, μωρ' αδερφάκι μου!». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το *να τελειώνουμε* ή με το *να ησυχάσουμε*. **β.** απάντηση αδιαφορίας στην απεγνωσμένη ερώτηση κάποιου *τώρα τι θα κάνω*. (Ακολουθούν 90 φρ.)·

- *α γαμήσου!* ή *ái γαμήσου!* **α.** εκστομίζεται ως βρισιά σε ενοχλητικό άτομο. **β.** δηλώνει απογοηπία. Πολλές φορές, ακολουθεί το *από δω* ή το *από κει*. **γ.** δηλώνει απόρριψη: «ái γαμήσου που θ' αγοράσω αυτό το παλιόπραμα!». Συνήθως της φρ. προτάσσεται το *βρε* ή το *ρε*·

- *άλλος γαμάει κι άλλος πληρώνει τα γαμησιάτικα*, βλ. λ. [γαμησιάτικα](#)·

- *αν..., εγώ θα κάτσω να με γαμήσεις*, λέγεται εν είδει στοιχήματος με τη σιγουριά ότι αυτό που λέω, αυτό που υποθέτω είναι αδύνατο να πραγματοποιηθεί, δε θα πραγματοποιηθεί ή δε θα έχει τη χρησιμότητα ή χρηστικότητα που επιδιώκουμε: «αν σου δώσει τα λεφτά που του δάνεισες, εγώ θα κάτσω να με γαμήσεις || αν μπορέσεις να κάνεις τη δουλειά σου μ' αυτό το εργαλείο που σκάρωσες, εγώ θα κάτσω να με γαμήσεις». Συνών. *αν..., γράψε με* ή *αν..., γράψε μας / αν..., να με φτύσεις / αν..., να με χέσεις / αν..., να μου περάσεις χαλκά στη μύτη / αν..., να μου τρυπήσεις τη μύτη*·

- *αν σε γαμήσει ο κατής, πού θα πας (πα') να κριθείς;* βλ. λ. [κατής](#)·

- *άντε και γαμήσου!* έκφραση αγανάκτησης, δυσφορίας ή δυσαρέσκειας σε άτομο, που μας έγινε πολύ ενοχλητικό, πολύ φορτικό: «άντε και γαμήσου μ' αυτές τις απαιτήσεις σου || άντε και γαμήσου πια μ' αυτή την γκρίνια σου!». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το *βρε* ή το *ρε*·

- *γάμα τα!* βλ. φρ. *γάμησέ τα(!)*·

- *γάμα το!* ή *γάμησέ το!* ή *γάμησέ το κι άφησέ το!* μη δίνεις σημασία σε αυτό το πράγμα, σε αυτό το γεγονός, δεν πειράζει, μη το υπολογίζεις: «γάμησέ το κι άφησέ το, μωρέ, που θα κάτσουμε να στενοχωρηθούμε για ένα φιλοτρακάρισμα!»·

- *γάμα τον!* ή *γάμησέ τον!* ή *γάμησέ τον κι άφησέ τον!* μην του δίνεις καμιά σημασία, γιατί είναι ανάξιος λόγου, μην τον υπολογίζεις διόλου: «γάμησέ τον κι άφησέ τον, μωρέ, που θέλει και παρακάλια ο κόπανος!»·

- *γαμάς δε γαμάς, ο καιρός περνάει ή γαμείς δε γαμείς, ο καιρός περνάει*, ειρωνική απάντηση στην προτροπή κάποιου *γαμάτε, γιατί χανόμαστε!* και που δηλώνει πως άσχετα με το αν κάνει ή δεν κάνει κάποιος κάτι ο καιρός περνάει. Ο Ε. Παπαζαχαρίου (Ζάχος), στη δική του προσπάθεια (Λεξικό της ελληνικής αργκό (Λεξικό της Πιάτσας) δεύτερη έκδοση, σελ. 632, Κάκτος, Αθήνα, 1999), αποδίδει την πατρότητα της φρ. πρωτίστως στον ηθοποιό Γιάννη Θωμά, που τη λάνσαρε στη Φωκίωνος Νέγρη και στα Εξάρχεια, για να γίνει γνωστή σε λιγότερο από δέκα χρόνια (!) σε όλη την Ελλάδα. Ο Σταμάτης Κραουνάκης την αποδίδει στον Κυρ (βλ. Σταμάτης Κραουνάκης, *τα λόγια που χωρέσανε*, σελ. 313, ΙΑΝΟΣ, Θεσσαλονίκη, 2004)·

- *γαμάς κουβέντα*, βλ. λ. [κουβέντα](#)·

- *γαμάει με την όπισθεν*, βλ. λ. [όπισθεν](#)·

- *γαμάτε, γιατί χανόμαστε!* **α.** προτροπή για σεξουαλικές απολαύσεις και γενικά για υλικές απολαύσεις, γιατί περνάει η ζωή, γιατί θα πεθάνουμε, πεθαίνουμε. **β.** λέγεται και με ειρωνική διάθεση με την πρόταση του *έιι(!)*·

- *γαμεί και δέρνει*, (στη γλώσσα της αργκό) ο μάγκας για τον οποίο γίνεται λόγος είναι σκληρός και ασυμβίβαστος: «πρόσεχε να τα 'χεις καλά με τον τάδε, γιατί γαμεί και δέρνει»· βλ. και φρ. *γαμώ και δέρνω*·

- *γάμησέ με! ή γάμησέ μας! άφησέ με (μας) ήσυχο (-ους), παράτα με (μας): «γάμησέ με, ρε παιδάκι μου, αφού στο 'πα πως δε θέλω να 'ρθω». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του. Συνών. *χέσε με! ή χέσε μας(!)*.*
- *γάμησε με κι άφησέ με! ή γάμησέ μας κι άφησέ μας!* απάλλαξέ με επιτέλους από την παρουσία σου, είτε γιατί δεν είμαι σε θέση να σε παρακολουθήσω είτε γιατί ασχολούμαι με κάτι άλλο είτε γιατί βρίσκομαι σε άσχημη ψυχολογική κατάσταση: «γάμησέ με κι άφησέ με, ρε παιδάκι μου, αφού βλέπεις πως δεν είμαι στα καλά μου σήμερα!». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του.
- *γάμησέ τα! μην τα υπολογίζεις, είναι ανάξια προσοχής, ενδιαφέροντος ή φροντίδας: «ό,τι έκανες μέχρι τώρα, γάμησέ τα κι ασχολήσου από δω και πέρα με καινούρια πράγματα». Συνών. *βράσ' τα! / χέσ' τα(!)* · βλ. και φρ. *γάμησέ τα κι άφησέ τα(!)*.*
- *γάμησέ τα κι άφησέ τα!* απάντηση αποκαρδιωμένου ανθρώπου από τη ζωή του ή από την κακή πορεία των εργασιών του στην ερώτηση ενδιαφέροντος κάποιου: *πώς πάει ή πώς πας ή πώς τα πας ή πώς πάνε τα πράγματα. Συνών. *βράσ' τα κι άσ' τα! / χέσ' τα κι άσ' τα(!)*.*
- *γάμησέ το! άσ' το, μην το υπολογίζεις, μην ενδιαφέρεσαι γι' αυτό, γιατί είναι ανάξιο λόγου: «πού είναι το στιλό μου, ρε παιδιά; -Γάμησέ το!». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το *μωρέ*. Συνών. *βράσ' το! / χέσ' το(!)*.*
- *γάμησέ το κι άφησέ το!* επιτείνει την παραπάνω έννοια.
- *γάμησέ τον!* μην τον υπολογίζεις, αδιαφόρησε γι' αυτόν γιατί είναι ανάξιος λόγου, ασήμαντος, τιποτένιος: «δεν το περίμενα να μου φερθεί τόσο σκάρτα αυτός ο άνθρωπος! -Γάμησέ τον!». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το *μωρέ*. Συνών. *βράσ' τον! / χέσ' τον(!)*.
- *γάμησέ τον κι άφησέ τον!* επιτείνει την παραπάνω έννοια.
- *γαμώ και δέρνω, α.* είμαι ο απόλυτος κυρίαρχος μιας κατάστασης: «απ' τη μέρα που ανέλαβα τη διεύθυνση του εργοστασίου, γαμώ και δέρνω». **β.** έχω πολλά χρήματα, είμαι πολύ πλούσιος: «εγώ σου λέω ότι γαμώ και δέρνω κι αυτός μου ρωτάει ακόμα αν έχω λεφτά». **γ.** είμαι πολύ καλά στην υγεία μου: «μετά την εγχείρηση που έκανα, γαμώ και δέρνω». **δ.** είμαι πολύ δυνατός: «μην τα βάλεις μαζί μου, γιατί γαμώ και δέρνω, στο λέω!». βλ. και φρ. *γαμεί και δέρνει*.
- *γαμώ τ' αφτιά σου τα κλούβια ή γαμώ τ' αφτιά σου τα πέτσινια*, βλ. λ. [αφτί](#).
- *γαμώ τα καντήλια μου!* (*γαμώ τα κουμπιά της Αλέξαινας!* / *γαμώ τα πεθαμένα μου!* / *γαμώ τα πρέκια μου!* / *γαμώ τα ράμματά μου!* / *γαμώ τα υπουργεία μου!* / *γαμώ τη Βαγγελίστρα μου!* / *γαμώ τη γενιά μου!* / *γαμώ τη ζωή μου!* / *γαμώ τη μάνα μου!* / *γαμώ τη μάνα και τον πατέρα που με γένναγαν!* / *γαμώ τη μάνα και τον πατέρα που με πέταγαν!* / *γαμώ τη μάνα που με γένναγε!* / *γαμώ τη μάνα που με πέταγε!* / *γαμώ τη μολυβήθρα μου!* / *γαμώ τη ρίζα μου!* / *γαμώ τη ρίζα που με πέταγε!* / *γαμώ τη φάρα μου!* / *γαμώ τη φάρα που με πέταγε!* / *γαμώ τη φυλή μου!* / *γαμώ τη φύτρα μου!* / *γαμώ τη φύτρα που με πέταγε!* / *γαμώ την Εύα μου!* / *γαμώ την καταδίκη μου!* / *γαμώ την κοινωνία μου!* / *γαμώ την κολυμπήθρα μου!* / *γαμώ την Παναγία μου!* / *γαμώ την Πανακόλα μου!* / *γαμώ την Παναχαϊκή μου!* / *γαμώ την πίστη μου!* / *γαμώ την πουτάνα μου!* / *γαμώ την τρέλα μου!* / *γαμώ την τρύπα μου!* / *γαμώ το Δία μου!* / *γαμώ το Θεό μου!* / *γαμώ το καντήλι μου!* / *γαμώ το κέρατό μου!* / *γαμώ το μουνί μου!* / *γαμώ το μουνί που με γένναγε!* / *γαμώ το μουνί που με πέταγε!* / *γαμώ το ξεσταύρι μου!* / *γαμώ το σιμισιλέ μου!* / *γαμώ το σόι μου!* / *γαμώ το σόι που με γένναγε!* / *γαμώ το σόι που με πέταγε!* / *γαμώ το σπίτι μου!* / *γαμώ το στανιό μου!* / *γαμώ το σταυρό μου!* / *γαμώ το ταμτιριρί μου!* / *γαμώ το φελέκι μου!* / *γαμώ το Χριστό μου!* / *γαμώ του Ανανία μου!* / *γαμώ τον αντίθεό μου!* / *γαμώ τον αντίχριστό μου!* / *γαμώ τον κώλο μου!*), έκφραση αγανακτισμένου ή εκνευρισμένου ανθρώπου: «γαμώ την πίστη μου, πάλι λάθος έκανα!». Συνήθως η φρ. κλείνει πάλι με το ρ. *γαμώ*, π.χ. *γαμώ την πίστη μου γαμώ*.
- *γαμώ τα καντήλια σου!* ή *σου γαμώ τα καντήλια!* (*γαμώ τα πεθαμένα σου!* ή *σου γαμώ τα πεθαμένα!* / *γαμώ τα πρέκια σου!* ή *σου γαμώ τα πρέκια!* / *γαμώ τα ράμματά σου!* ή *σου γαμώ τα ράμματα!* / *γαμώ τα υπουργεία σου!* ή *σου γαμώ τα υπουργεία!* / *γαμώ τη Βαγγελίστρα σου!* ή *σου γαμώ τη Βαγγελίστρα!* / *γαμώ τη γενιά σου!* ή *σου γαμώ τη γενιά!* / *γαμώ τη μάνα σου!* ή *γαμώ τη μάνα και τον πατέρα που σε γένναγαν!* ή *γαμώ τη μάνα και τον*

πατέρα που σε πέταγαν! ή σου γαμώ τη μάνα! ή σου γαμώ τη μάνα και τον πατέρα που σε γένναγαν! ή σου γαμώ τη μάνα και τον πατέρα που σε πέταγαν! / γαμώ τη μολυβήθρα σου! ή σου γαμώ τη μολυβήθρα! / γαμώ τη ρίζα σου! ή γαμώ τη ρίζα που σε πέταγε! ή σου γαμώ τη ρίζα! ή σου γαμώ τη ρίζα που σε πέταγε! / γαμώ τη φάρα σου! ή γαμώ τη φάρα που σε πέταγε! ή σου γαμώ τη φάρα ή σου γαμώ τη φάρα που σε πέταγε! / γαμώ τη φυλή σου! ή σου γαμώ τη φυλή! / γαμώ τη φύτρα σου! ή γαμώ τη φύτρα που σε πέταγε! ή σου γαμώ τη φύτρα! ή σου γαμώ τη φύτρα που σε πέταγε! / γαμώ την Εύα σου! ή σου γαμώ την Εύα! / γαμώ την καταδίκη σου! ή σου γαμώ την καταδίκη! / γαμώ την κοινωνία σου! ή σου γαμώ την κοινωνία! / γαμώ την κολυμπήθρα σου! ή σου γαμώ την κολυμπήθρα! / γαμώ την Παναγία σου! ή σου γαμώ την Παναγία! / γαμώ την Πανακόλα σου! ή σου γαμώ την Πανακόλα! / γαμώ την Παναχαϊκή σου! ή σου γαμώ την Παναχαϊκή! / γαμώ την πίστη σου! ή σου γαμώ την πίστη! / γαμώ την πουτάνα σου! ή σου γαμώ την πουτάνα! / γαμώ την τρέλα σου! ή σου γαμώ την τρέλα! / γαμώ την τρύπα σου! ή σου γαμώ την τρύπα! / γαμώ το Δία σου! ή σου γαμώ το Δία! / γαμώ το Θεό σου! ή σου γαμώ το Θεό! / γαμώ το καντήλι σου! ή σου γαμώ το καντήλι! / γαμώ το κέρατό σου! ή σου γαμώ το κέρατο! / γαμώ το μουνί σου! ή γαμώ το μουνί που σε γένναγε! ή γαμώ το μουνί που σε πάταγε! ή σου γαμώ το μουνί! ή σου γαμώ το μουνί που σε γένναγε! ή σου γαμώ το μουνί που σε πέταγε! / γαμώ το ξεσταύρι σου! ή σου γαμώ το ξεσταύρι! / γαμώ το σιμισιέ σου! ή σου γαμώ το σιμισιέ! / γαμώ το σόι σου! ή γαμώ το σόι που σε γένναγε! ή γαμώ το σόι που σε πέταγε! ή σου γαμώ το σόι! ή σου γαμώ το σόι που σε γένναγε! ή σου γαμώ το σόι που σε πέταγε! / γαμώ το σπίτι σου! ή σου γαμώ το σπίτι! / γαμώ το στανιό σου! ή σου γαμώ το στανιό! / γαμώ το σταυρό σου! ή σου γαμώ το σταυρό! / γαμώ το ταμπιριρί σου! ή σου γαμώ το ταμπιριρί! / γαμώ το φελέκι σου! ή σου γαμώ το φελέκι! / γαμώ το Χριστό σου! ή σου γαμώ το Χριστό! / γαμώ τον Ανανία σου! ή σου γαμώ τον Ανανία! / γαμώ τον αντίθεό σου! ή σου γαμώ τον αντίθεο! / γαμώ τον αντίχριστό σου! ή σου γαμώ τον αντίχριστο! / γαμώ τον κώλο σου! ή σου γαμώ τον κώλο!), **α.** επιθετική έκφραση εναντίον κάποιου που είναι ενοχλητικός, που μας δημιουργεί προβλήματα: «φύγε, γαμώ τα καντήλια σου από δίπλα μου, γιατί βρομοκοπάς πάλι κρασίλα!». **β.** εκστομίζεται και ως βρισιά. Η φρ. πιο αραιά από ό,τι η αμέσως πιο πάνω, κλείνει πάλι με το γαμώ·

- γαμώ το γονιό σου! βλ. λ. γονιός·

- γαμώ το στόμα σου! βλ. λ. [στόμα](#)·

- γαμώ το Χριστόφορο Κολόμβο που ανακάλυψε την Αμερική, βλ. λ. [Αμερική](#)·

- δε γαμάς! ή δε γαμείς! αδιαφόρησε, γιατί δεν αξίζει να ασχοληθεί κανείς μαζί του: «δε γαμάς, που κάθεσαι και στενοχωριέσαι για τις βλακείες που λέει! || δε γαμείς, που κάθεσαι με τις ώρες και ψάχνεις για έναν παλιοαναπηρά!». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το ρε και άλλες φορές κλείνει με το *μωρέ*·

- δε γαμάς ψηλά καπέλα! ή δε γαμείς ψηλά καπέλα! βλ. λ. [καπέλο](#)·

- δε γαμάς ψηλά καπέλα και παπούτσια ελβιέλα! ή δε γαμείς ψηλά καπέλα και παπούτσια ελβιέλα! βλ. λ. [καπέλο](#)·

- δε μας (με) γαμάς! ή δε μας (με) γαμείς! **α.** έκφραση αδιαφορίας: «δε μας γαμάς, που θα κάτω να στενοχωριέμαι για τέτοια μικροπράγματα!». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το *μωρέ*. **β.** άφησέ με επιτέλους ήσυχο(!): «δε με γαμείς, ρε φίλε, μ' αυτή την γκρίνια σου!». **γ.** έκφραση αγανάκτησης σε κάποιον που μας ζητάει συνεχώς απαιτητικά πολλά και απίθανα πράγματα: «θέλεις να σε βοηθήσω στη δουλειά σου, να φέρω τη μάνα σου απ' το νοσοκομείο στο σπίτι, να πάω τα παιδιά στο πάρτι του σχολείου τους, να σου δώσω κι εκατό χιλιάρικα δανεικά. Δε μας γαμείς!». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το *κι από πάνω* ή το *κι από πάνω λέω 'γω* και πολλές φορές επίσης συνεχίζεται με το *να τελειώνουμε* ή με το *να ησυχάσουμε*. Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του·

- δουλειά δεν είχε ο διάβολος, γαμούσε τα παιδιά του ή ο διάβολος δουλειά δεν είχε, γαμούσε τα παιδιά του ή όταν ο διάβολος δεν έχει δουλειά, γαμεί τα παιδιά του, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- είναι γαμώ! ή είναι και γαμώ! (στη νεοαργκό) θαυμαστική έκφραση με την έννοια είναι υπέροχος! είναι υπέροχο(!): «γνώρισα έναν τύπο, που είναι γαμώ! || γνώρισα μια γκόμενα που είναι και γαμώ! || πήρε ο τάδε μια μοτοσικλέτα, που είναι και γαμώ!»· βλ. και φρ. και γαμώ(!)·

- είναι και πολύ γαμώ! (στη νεοαργκό) επιτείνει την αμέσως παραπάνω έννοια: «γνώρισα μια γκόμενα, που είναι και πολύ γαμώ!»·
- εμ γαμάει, εμ σκούζει, δεν είναι ποτέ ευχαριστημένος ενώ στην πραγματικότητα θα έπρεπε να ήταν: «δεν έχω δει τόσο αχάριστο άνθρωπο, γιατί εμ γαμάει, εμ σκούζει»·
- εμ δε γαμώ, εμ δεν κατεβαίνω, λέγεται ειρωνικά για ανίκανο άτομο, που δεν αποφασίζει να παραδώσει σε κάποιον ικανό αυτό που δεν μπορεί το ίδιο να φέρει σε πέρας: «δεν μπορώ να τον καταλάβω αυτόν τον άνθρωπο! Εμ δε γαμώ, εμ δεν κατεβαίνω και θα πάει ακόμη μακριά η βαλίτσα μέχρι να τελειώσει η δουλειά;»·
- έμαθα να βελονιάζω και γαμώ το μάστορή μου, βλ. λ. [μάστορας](#)·
- έμαθα να μαστορεύω και γαμώ το μάστορή μου, βλ. λ. [μάστορας](#)·
- θα γυρίσει ο τροχός, θα γαμήσει κι ο φτωχός, βλ. λ. [τροχός](#)·
- θα κάτσω να με γαμήσεις! βλ. λ. [κάθομαι](#)·
- θα σε γαμήσω, (και για τα δυο φύλα) θα σου επιβάλλω τη σεξουαλική πράξη και, κατ' επέκταση, θα σε τιμωρήσω σκληρά: «αν σε πιάσω στα χέρια μου, θα σε γαμήσω». Εδώ, πολλές φορές, ακούγεται από κάποιον τρίτο που παρευρίσκεται στην κουβέντα το: *σιγά το κακό που θα του (της) κάνεις ή το ναι μωρέ, κακό θα του (της) κάνεις*, με την έννοια πως αυτή για τιμωρία ή πράξη μας αυτή θα του (την) ευχαριστήσει·
- θα σε γαμήσω χωρίς σάλιο, βλ. λ. [σάλιο](#)·
- θα τον γαμήσω, **α.** θα τον καταξεφτελίσω, θα τον καταντροπιάσω: «αν τον πετύχω πουθενά, θα τον γαμήσω μπροστά στον κόσμο». **β.** θα τον δειρώ πολύ άγρια: «αν τον πιάσω στα χέρια μου, θα τον γαμήσω»·
- (και) άντε και γαμήσου! επιτείνει το γαμήσου(!)·
- και γαμώ! (στη νεοαργκό) έκφραση υπερβολής για κάτι καλό ή κακό: «γνώρισα μια γκόμενα και γαμώ! || γνώρισα έναν τύπο και γαμώ τους τύπους! || στην εκδρομή περάσαμε και γαμώ! || έγινε ένα μάλωμα και γαμώ!»· βλ. και φρ. *είναι γαμώ(!)*·
- και γαμώ τη δουλειά! βλ. λ. [δουλειά](#)·
- και πολύ γαμώ! (στη νεοαργκό) επιτείνει το και γαμώ(!)·
- καλά, ποιος είσαι, ο γιος του γαμάω! βλ. λ. [γιος](#)·
- μας γάμησε με άμμο ή με γάμησε με άμμο, βλ. λ. [άμμος](#)·
- μας γάμησε χωρίς σάλιο ή με γάμησε χωρίς σάλιο, βλ. λ. [σάλιο](#)·
- με άνθρωπο που γαμάς τι κουβέντα να κάνεις! βλ. λ. [άνθρωπος](#)·
- με γάμησε, (για δουλειές ή υποθέσεις) με κούρασε πολύ, με ταλαιπώρησε: «με γάμησε αυτή η δουλειά μέχρι να την τελειώσω»· (για πρόσωπα) μου έγινε πολύ φορτικός, πολύ ενοχλητικός: «ήρθε το πρωί να μου πει μια καλημέρα στο γραφείο μου και με γάμησε μέχρι να φύγει»·
- με τα λεφτά μου γαμώ και την κυρά μου, βλ. λ. [λεφτά](#)·
- με τον παρά μου γαμώ και την κυρά μου, βλ. λ. *παράς*·
- μη γαμάς κουβέντα! βλ. λ. [κουβέντα](#)·

- μη γαμάς τόσο πολύ, θα στραβοψωλιάσεις βλ. λ. [στραβοψωλιάζω](#).
- μπρος εμείς και δε γαμείς! έκφραση άκρατου ατομικισμού με την έννοιας είμαι καλά εγώ και δε με ενδιαφέρει τίποτα άλλο. Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του.
- να σε γαμήσω! **α.** έκφραση αγανάκτησης ή δυσφορίας για κάποιον ή για κάτι που μας δημιουργεί προβλήματα: «να σε γαμήσω, φύγε ανάμεσα απ' τα πόδια μου! || να σε γαμήσω, κι όμως στο τέλος θα σε ξεβιδώσω!». **β.** λέγεται και στην περίπτωση που θέλουμε να εκφράσουμε σε κάποιον μια συγκρατημένη περιφρόνηση αλλά και συμπάθεια: «να σε γαμήσω! Πόσες φορές θα στο πω πως δε γίνεται έτσι η δουλειά; || να σε γαμήσω! Πώς ρε κατάφερες και μπήκες πάλι μέσα χωρίς εισιτήριο;». Συνήθως της φρ. προτάσσεται το ε. Συνών. να σε βράσω! / να σε χέσω(!).
- οι κώλοι που γαμούσαμε, γίνανε καπετάνιοι ή οι κώλοι που γαμούσαμε, γίναν' καπεταναίοι, βλ. λ. [κώλος](#).
- όποιος βρίσκει και γαμεί, τύφλα έχει να παντρευτεί, βλ. λ. [τύφλα](#).
- όποιος τον Αύγουστο γαμεί, κακό χειμώνα βγάζει, βλ. λ. [χειμώνας](#).
- όταν γαμείς, λεν το φτωχό, να κοιτάς και το Θεό, βλ. λ. φτωχός.
- πάει να γαμήσει, **α.** ειρωνική απάντηση ή απάντηση αδιαφορίας στην ερώτηση κάποιου πού πήγε ο τάδε ή πού είναι ο τάδε. **β.** απάντηση που δίνουμε στην ερώτηση κάποιου πού πήγε ο τάδε ή πού είναι ο τάδε, όταν δε θέλουμε να του αποκαλύψουμε πού πραγματικά πήγε ή πού είναι. Για συνών. βλ. φρ. τον πήραν στην αεράμυνα, λ. αεράμυνα.
- πέντε κώλοι όλοι κι όλοι μας γαμήσανε την πόλη, βλ. λ. [κώλος](#).
- σάλτα και γαμήσου! βλ. λ. [σαλτάρω](#).
- σε γαμώ και κλάνεις και παιδί δεν κάνεις, βλ. λ. [παιδί](#).
- σηκωθήκανε τ' αγγουράκια να γαμήσουν το μανάβη, βλ. λ. αγγουράκι.
- σου γαμώ την κολυμπήθρα, βλ. λ. [κολυμπήθρα](#).
- στο τέλος θα μας γαμήσει κι από πάνω! ή στο τέλος θα μας γαμήσει κιόλας! λέγεται για άτομο που είναι υπερβολικά απαιτητικό: «όσο υποχωρώ τόσο και περισσότερα ζητάει, κι όπως πάει, στο τέλος θα μας γαμήσει κι από πάνω!».
- τα γάμησα, απέτυχα εντελώς: «πήγα να κάνω κι εγώ μια δουλειά και τα γάμησα».
- τα γαμώ (ενν. τα λεφτά μου), δεν τα υπολογίζω, τα ξοδεύω: «αν φτάσουμε στο σημείο να μαλώσουμε για τα λεφτά, εγώ τα γαμώ, στο λέω || ας μου πέσουν λεφτά στα χέρια και να δεις πώς τα γαμώ».
- τα γαμώ όλα, βλ. λ. [όλος](#).
- τα γαμώ τη μάνα (ενν. τα λεφτά μου), βλ. λ. [μάννα](#).
- τα γαμώ τη μάνα, βλ. λ. [μάννα](#).
- τη γαμάς κι αυτή διαβάζει εφημερίδα, βλ. λ. [εφημερίδα](#).
- τη γαμάς κι αυτή διαβάζει περιοδικό, βλ. λ. [περιοδικό](#).
- τη γαμάς κι αυτή κοιτάζει το ταβάνι, βλ. λ. [ταβάνι](#).

- τη γαμάς κι αυτή μασάει μαστίχα, βλ. λ. [μαστίχα](#).
- τη γαμάς κι αυτή μασάει τσίκλα, βλ. λ. [τσίκλα](#).
- τη γάμησα ή τη γαμήσαμε ή την έχω γαμήσει ή την έχουμε γαμήσει, περιήλθα σε δεινή θέση, σε απελπιστική κατάσταση: «αν μάθουν πως έβαλα χέρι στο ταμείο, τη γάμησα». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του. Συνών. *την πούτσισα ή έχω πουτσίσει ή την έχουμε πουτσίσει*.
- τη γεγάμηκα ή τη γεγαμήκαμε, (μίμηση της αρχαϊκής γλώσσας χάριν αστεϊσμού) βλ. φρ. *τη γάμησα*.
- το γάμησα, **α.** επιδόθηκα υπερβολικά σε κάτι, γιατί το λαχταρούσα ή το ποθούσα πολύ: «είπαμε να ξενουχτάμε, αλλά το γάμησα || είχα καιρό να πω και, όταν έκατσα να πω, το γάμησα || ήταν τόσο ωραίο το φαγητό, που το γάμησα». **β.** (για μηχανήματα) το χάλασα, το κατάντησα: «σου 'δωσα τ' αυτοκίνητο μου να κάνεις μια βόλτα κι εσύ το γάμησες». Συνών. *το ξέσκισα*.
- το γάμησα τη μάνα, βλ. λ. [μάννα](#).
- το γάμησα τα ήπατα, (για αντικείμενα, ιδίως για μηχανήματα), βλ. λ. [ήπατα](#).
- το γαμήσαμε και ψόφησε, κάναμε υπερβολικά κάτι, το παρακάναμε: «είπαμε να πιούμε ένα ποτηράκι, αλλά εμείς το γαμήσαμε και ψόφησε, γιατί γίναμε σκνίπα».
- τον γαμάς ή δεν τον γαμάς! έκφραση με την οποία θέλουμε να δικαιολογήσουμε τη δυναμική αντίδρασή μας εναντίον κάποιου ή να υπογραμμίσουμε την ορθότητα της δυναμικής μας αντίδρασης εναντίον κάποιου: «απ' τη στιγμή που του 'πα χίλιες φορές να μην ξαναπειράξει την κόρη μου κι αυτός συνέχισε να την πειράζει, τον γαμάς ή δεν τον γαμάς!». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το *ε* και κλείνει με το *κύριε πρόεδρε*, δημιουργώντας μια υποθετική σκηνή δικαστηρίου από την εντύπωση που επικρατεί γενικά στο πλατύ κοινό πως οι μισοί Έλληνες σήμερα κατέχουν και κάποιο προεδρικό.
- τον γάμησα, **α.** τον καταξεφτέλισα, τον καταντρόπιασα: «επειδή με κατηγορεί συνέχεια, τον έπιασα έξω απ' το καφενείο και τον γάμησα μπροστά στον κόσμο». **β.** τον έδειρα πολύ άγρια και, κατ' επέκταση, τον κατανίκησα, τον κατατρόπωσα: «τον έπιασε στα χέρια του και τον γάμησε». **γ.** τον κατανίκησα σε κάποιο παιχνίδι: «παίξαμε τάβλι και τον γάμησα» **δ.** τον ταλαιπώρησα μέχρι να εκπληρώσω κάποια υπόσχεση ή υποχρέωσή μου προς αυτόν: «του χρωστούσα δανεικά και τον γάμησα μέχρι να του τα επιστρέψω». Συνών. *τον ξέσκισα*.
- του γαμώ τα καντήλια (του γαμώ τα ήπατα / του γαμώ τα κουμπιά της Αλέξανδρας / του γαμώ τα πεθαμένα / του γαμώ τα πρέκια / του γαμώ τα ράμματα / του γαμώ τα υπουργεία / του γαμώ τη Βαγγελίστρα / του γαμώ τη γενιά / του γαμώ τη μάνα ή του γαμώ τη μάνα και τον πατέρα που το γένναγαν ή του γαμώ τη μάνα και τον πατέρα που τον πέταγαν / του γαμώ τη μάνα που τον γένναγε ή του γαμώ τη μάνα που τον πέταγε / του γαμώ τη μολυβήθρα / του γαμώ τη ρίζα ή του γαμώ τη ρίζα που τον πέταγε / του γαμώ τη φάρα ή του γαμώ τη φάρα που τον πέταγε / του γαμώ τη φυλή / του γαμώ τη φύτρα ή του γαμώ τη φύτρα που τον πέταγε / του γαμώ την Εύα / του γαμώ την καταδίκη / του γαμώ την κοινωνία / του γαμώ την κολυμπήθρα / του γαμώ την Παναγία / του γαμώ την Πανακόλα / του γαμώ την Παναχαϊκή / του γαμώ την πίστη / του γαμώ την πουτάνα / του γαμώ την τρύπα / του γαμώ το Δία / του γαμώ το Θεό / του γαμώ το κέρατο / του γαμώ το μουνί ή του γαμώ το μουνί που το γένναγε ή του γαμώ το μουνί που τον πέταγε / του γαμώ το ξεσταύρι / του γαμώ το σιμισιέ / του γαμώ το σόι ή του γαμώ το σόι που τον γένναγε ή του γαμώ το σόι που τον πέταγε / του γαμώ το σπίτι / του γαμώ το σταυρό / του γαμώ το ταμτιριρί / του γαμώ το Χριστό / του γαμώ τον Ανανία / του γαμώ το φελέκι / του γαμώ τον αδόξαστο / του γαμώ τον αντίθεο / του γαμώ τον αντίχριστο / του γαμώ τον κώλο), **α.** τον καταξεφτιλίζω, τον καταντροπάζω: «τον έπιασε μπροστά στον κόσμο και τον γάμησε τα καντήλια». **β.** τον τιμωρώ σκληρά, τον δέρνω άγρια, τον κατανικώ: «επειδή γύρισε μεθυσμένος στο σπίτι, ο πατέρας του του γάμησε τα καντήλια || τον έπιασε έξω στο δρόμο και του γάμησε τα καντήλια». **γ.** εκστομίζεται και ως βρισιά.
- ώρα που γαμούν οι γύφτοι, βλ. λ. [ώρα](#).

- ως και τον κώλο μου γάμησα, βλ. λ. [κώλος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας